

φούστα

φούστα, η, ουσ. [<ιταλ. fusta]. **1.** εξωτερικό γυναικείο ένδυμα που ξεκινάει από τη μέση και φτάνει ως ένα σημείο των ποδιών: «κοντή φούστα || μίνι φούστα || μάξι φούστα». (Λαϊκό τραγούδι: **φούστα** κλαρωτή και γαρίφαλο στ' αφτί). **2.** (γενικά) το γυναικείο φύλο: «αυτόν τον άνθρωπο θα τον φάει η φούστα». (Λαϊκό τραγούδι: κι ο Βάγγος που τρελαίνεται για **φούστα** και που δεν της χαλάει ποτέ τα γούστα, τα λεφτά στα όργανα σκορπάει, να χορέψει μάμπο η μισ Μπέττυ, με το Βάγγο!). Υποκορ. **φουστίτσα, η**.

- κρεμιέται απ' τη φούστα της, βλ. συνηθέστ. κρεμιέται απ' το φουστάνι της, λ. φουστάνι.

- κρεμιέται απ' τη φούστα της μάνας του, βλ. συνηθέστ. κρεμιέται απ' το φουστάνι της μάνας του, λ. φουστάνι.

- σιγά, θα πατήσεις τη φούστα σου! ειρωνική έκφραση σε νεαρή γυναίκα που φοράει πολύ μίνι φούστα.

- φούστα μπλούζα, δηλώνει το βιαστικό, το ατημέλητο γυναικείο ντύσιμο: «μόλις έμαθε πως η φιλενάδα της μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, έριξε φούστα μπλούζα απάνω της κι έτρεξε να πάει να τη δει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας